

اثنا عشر رسالة

[79] غسل آنچه از فرج ظاهر میشود در وقت جلوس بر قدمین واجبست واکر داند که بول بمدخل ذکر ومخرج ولد وحیض رسیده است شستن آنچه ظاهر باشد واجبست مسألة غسل احلیل وفرج ار آنچه بیرون آید سوای بول ومنی خون واجب نیست خواه جامد باشد مثل سنک ریزه وکرم وخواه مایع مثل مذی ووذی ورطوبت فرج وسایر رطوبات اکر خالص باشد وآلوده نبوده باشد به نجاست وهمچنین شستن دبر واجب نیست از هر چه بیرون آید الا براز از وخون مسألة در مطلق استنجا زوال عین و اثر معتبر است ورایحه اعتبار ندارد وچنانچه در نص حدیث وارد شده است چه رایحه عرض است ومناط حکم نیست ودر استجمار که عبارتست از استنجاء باحجار در براز غیر متعدی زوال اثر نیز معتبر نیست بلکه همین زوال عین باحجار لازم است مسألة در استجمار سه سیک مقرر است بالفعل یا بالقوه ویک سنک که سه شعبه داشته باشد سه شعبه آن یک سنک در استجمار مثل سه سنک متعدد بالفعلست علی الاقوی چه مقصود که از الهء خبث است از محل بآن حاصل میشود وثلاث مسبحات که در حدیث شریف نبوی وارد شده شامل آن هست وثلاثة احجار که در احادیث وارد شده است منافی آن نیست این قول را اکثر اهل تدقیق اصح شمرده اند وقول
